

Jens Martin Knudsen
hevði fleiri góðar
bjargingar

an við í Barcelona, rósti føroysku spælarunum á tíðindafundinum eftir dystin.

– Eg má siga, at liðið hjá okkum var sera væl skipað. Eg sá Spania spæla ímóti Kekkia, og tað var út frá, hvussu teir spældu tá, at eg legði uppstillingina hjá okkum til rættis, segði venjarin, sum hevði gjørt rættiliga stórar broytingar. Hann var noyddur at seta nýtt fólk inn í høgru síðu, og í vinstru síðu broytti hann við at flyta Jens Kristian Hansen inn á miðleingjuna og við at flyta Julian Johnsson út í borðið.

Orsökir

Allan Simonsen, sum leygarkvöldið hevði ábyrgdina av landsliðnum fyri 25. ferð og harvið kom uppá síðuna av Páll Guðlaugsson í tali av landsdystum, vísti á, at í hesari undankappingini var tað bara ímóti Jugoslavia á Toftum, at liðið dumpaði.

– Spaniolar góvu seg hundrað prosent alla tíðina, men okkara megnaðu at standa ímóti alla tíðina. At teir gjørdu tað, haldi eg fyrst og fremst komst av, at tað nú verður vant meiri í feløgnum, enn tað hevur verið gjørt undanfarnar ár. Og tá venjingarstøðan er betri, liðið er meiri samanspælt, og allir eru við uppá at fremja eitt gott avrik, so eru fyritreytirnar til staðar fyri slíkum avrikum, sum vit hava sæð í dag, segði Allan Simonsen.

jh

**Spania-
Føroyar**

Todi var bestur

Sjálvandi iðraði tað Todi Jónsson, at hann ikki kundi vera í Spania saman við liðfeløgnum á landsliðnum. Hann hevði ikki møguleika at fylgja við í sjónvarpi, men seinni hevur hann sæð hæddarpunktini, og hann heldur, at málið hjá Jens Kristiani Hansen var frágætt gott.

– Og so skoraði hann við høgra beini. Tað plagrar ikki at vera vörumerkið hjá honum, heldur FCK maðurin fyri úr Keypmannahavn. Hann er ein annar av limunum í „vinstrabeinsfelagnum“ á landsliðnum, sum vit umrøddu í blaðnum fríggjadagin.

Todi Jónsson fekk annars ein skeik, tá hann sat og hugdi at Eurosport. Tað var ein danskur frásøgumaður, og hann endurtók aftur og aftur, at Todi Jónsson var besti maður á vølli í Gijón.

– Hann hevur ikki gjørt skúlatíng, áðrenn hann fór at siga frá, heldur Todi fyrri.

Situr uttanfyri
Í kvöld klokkan seks vísir TVS rásin hjá Prebeni Elkjær toppdystin í superliguni. Hann verður í Parkini ímillum FCK, sum liggur á odda og Silkeborg, sum er á næstovasta plassen. Danska pressan ger nógv burtúr, at FCK álopið er tað, sum hevur skorað flest mál, og at verjan hjá Silkeborg er tann, sum tað eru farin fægst mál ígjøgnum hjá.

Todi Jónsson fer í Parkina, men tað verður fyrri at hyggja at. Skaðin í lárkrikanum ger seg framvegis galdandi:

– Eg taki eina viku í senn, og tað er í hvussu so er greitt, at eg fari ikki at spæla í hesi vikuni. Eg fái viðgerð, og eg haldi sjálvur, at tað gongur rætta vegin, men eg veit ikki. Tað kann vera, at tað verður neyðugt við skurviðgerð, og um tað verður gongdin, so spæli eg ikki aftur í hesum árinum. Tað er sjálvsagt harmiligt, tá tað gongur væl hjá liðnum, sum er á odda og framvegis er við í Europa Cup, men tí mást bara lera teg at liva við hesum, sigur Todi Jónsson.

jh

Spælið skipað eftir tí eg sá í Kekkia

Fótbóltur: Allan Simonsen sá góða úrslitið í Spania sum eina frukt av, at føroysku spælararnir eru í betri venjing, enn teir áður hava verið

Landsliðsvenjarin var sum vera man stak væl nøgdur, tá hann endiliga slapp leysur av sponsku pressuni, ið var um fyrrverandi Barcelona spælaran sum meyrur, eftir at stríðið í ketlinum í

Gijón var lokið.

Dagarnar frammanundan hevði spanska pressan bara tosað um, hvussu stórir heimasigurin fór at vera. Allan Simonsen dugir spansk, og tá hann leyg-

ardagin hevði fund saman við spælarunum vísti hann teimum forsiðuna og umsetti, at har stóð „hvussu nógv fara vit at vinna“.

– Hetta vilja vit ikki finna okkum í, segði venjarin, og

tað var týðuligt, at hetta setti eld í spælararnar.

Væl skipað

Allan Simonsen upplýsti aftaná, at spanski venjarin, sum hann hevur spælt sam-

Jan Dam roknaði við skrædli

Fótbóltur: Men avrikið og úrslitið vísa, at framgongdin hjá okkum er stöðug og sera sjónsk í altjóða fótbóltri

Mest royndi spælarin á føroyska liðnum í Gijón, burtursæð frá Jens Martini Knudsen, var Jan Dam, sum hevur verið fastur fúsar á liðnum síðani 24. august í 1990, tá hann varð skiftur inn í Gundadali, tá Íslandi vitjaði. Ímóti Spania var aftasti maðurin, sum áður hevur roynt seg á báðum vøngverjunum, á forstopparan-

um og eisini á miðvøllinum, á landsliðnum fyri 36. ferð, og eftir lokið stríð daldi hann ikki fyrri, at nervarnir høvdu verið uppá spæl frammanundan, og at hann hevði stúrt fyrri einum orðuligum skrædli:

– Eg var fullur í nervum, og eg tori ikki at siga, hvat fyrri úrslitið, eg roknaði við, segði púra útlívvaði maðurin, sum fyrri at brúka hansara egnu orð hevði givið seg hundrað og tjúgu prosent:

– Tað eru vit noyddir til, tá mótsaðan er av hasum slagnum. Eg haldi, at vit góvu okkum allir fullkomuliga, og skal eg siga tað sjálvur, so haldi eg, at vit vóru frágæra væl skipaðir. Teir høvdu ikki nógvur upp-

lagdar møguleikar, og at teir ikki fingur hornaspark í 2. hálvleiki fyrr enn tað restaði eitt korter, sigur nakað um, at vit vóru við til at mynda spælið.

Jan Dam heldur, at Jens

Kristian Hansen so avgjört gjørdi vakrasta málið í dystinum, og hann var ikki ovfarin av, at málið kom, hóast føroyingar ongur aðrar møguleikar høvdu:

– Vit megnaðu at halda uppá bóltin, og tá tú gerst tað og flytir bóltin ímillum spælararnar, so kemur onkur stóða í, sum er vanda-

mikil, og vit kunnu bara gleðast um, at Jens Kristian Hansen var so hegnur, tá

møguleikin kom.

Stýrimaðurin í verjuni

heldur, at talan er alla tíðina um stöðuga framgongd:

– Eg siggi hetta sum eina samanhangið menning. Páll Guðlaugsson legði grundarlagið fyrstu árin, og Allan Simonsen hevur gjørt eitt gott arbeiði hesi seinnu árin. Hann prentar aftur og aftur inn í okkum, at vit skulu spæla fótbólt, og tað royna vit, hóast mótsaðan er stór. Vit fingur eitt úrslit, sum vit væl kunnu liva við, og tað hevði verið spennandi at vita, hvat tað kundi verið, um vit høvdu Todi Jónsson við, og hann var væl fyrri.

jh

Málið var krúnan á verkinum

FÓTBÓLTUR: Málið, sum føroyingar fingur leygarkvöldið í Gijón, varð sjónvarpað kring allan knóttin, og skoðsmálið var gott. Talan var um eitt tað vakrasta málið, sum var skotið í øllum undankappingardystunum, sum vóru leygardagin.

Málskjútti var Jens Kristian Hansen, sum annars hevði ein meiri verjukendan leiklut, enn hann plagar at hava. Upptaktin til málið var eitt frispark, sum Jan

Allan Müller tiltuskaði sær mitt á sponsku hálvuni stutt fyrri hálvleik. Øssur Hansen lyfti tvørturum, men møguleikin tókstist vera burtur, tá Sergi stútaði út frá aftur, og har stóð Jens Kristian Hansen. Hann tamdi sera hegnisliga við brynguni, og so heilfluktaði hann við høgra beininum, sum hann annars ikki brúkar serliga nógv at skjóta við.

– Tað var ein frágæra góð kensla. Eg siktaði ikki nakar serligt, men eg royndi

bara ímóti málinum, og so var tað fínt, at bólturin fór omanfyri Zubizarreta, segði málskjúttin, sum heldur, at hetta málið má metast at vera størri hending, enn tá hann ímóti San Marino á Svangaskarði 25. mei 1995

við einum stúta eftir hornaspark setti hol á mál-skjótingina í 3-0 sigurinum.

– Málið ímóti Spania er tað størsta, sum eg havi verið við til sum fótbóltspele-

ari, og hetta var ein góður endi uppá kappingarárið.

Vit í B36 vunnu FM, og nú manglar bara lógmanssteipið, men tað fara vit eitt komandi ár!

Tað eru ikki mangir landsliðsspelelari kring Europa, sum kunnu breggja sær av, at teir hava skorað

við spanska landsliðsmálverjanum. Men Todi Jónsson, Uni Arge og Jens Kristian Hansen eru nú í hesum

litta og eksklusiva felagnum!

Liðformaðurin, Magni Jarnskor, var høgri vøng-

jh